

γον σύνιστῶν πρὸς τὴν καθέρωτιν οὐτὸν οὐτὲ μεταμόρφη τὸ μουσεῖον τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τῶν λευφάγων τοῦ τερχτυμδεστέρου τῶν πρώτων θυλαστινῶν μεγαλοθηρίων τῶν θρυγκίων ὀκεανῶν, τῶν ὄποίων ἡ πλάσις συμφωνεῖ μὲ τὰς ιερὰς Γραφής. »

Η ἐν τῷ Μουσείῳ ἀπόθεταις καὶ διατήρησις τοῦ κήπους τούτου τόσῳ μᾶλλον εἶναι ἀντιγκαία, διὸν δὲ Ἑλλῆν μεγαλόσκυρος περισσωτείς, ὡς βιβλιοί ὁ Κ. Ζυγομαλάς, αὐλαντέρος καὶ ἀκεραιότερος τῶν ἐν Εὐρώπῃ, πολύτυπον εἶναι ἀπόκτημα τῆς ἐπιστήμης.

— Η ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Σοφοκλέους ἔκδοσις τοῦ ὑπέρ Κτησιφῶντος κατὰ τοῦ στεφάρου λόγου, δύο τινά, συνήθη μὲν πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, σπανιώτατα δὲ καὶ δλῶς παραχρημάτευντα σήμερον ἔξελέγχει τὴν σχολίασιν, λέγομεν, τῶν συγγραφέων, καὶ τὴν συδρομῆν ἐνὸς καὶ μόνου διμογενοῦς δημοσίευσιν βιβλίου. Πρὸ τοῦ 1821 ἔτους συνεχῶς ἔξεδίδοντο ἀρχαῖοι μετὰ σχολίων καὶ οἱ μὲν διδάσκαλοι ἔδιδασκον, οἱ δὲ μετρηταὶ ἐσπούδαζον τὴν Ἑλληνικὴν οὐγὴν ἐκδοσεις τῆς Λειψίας, ἀλλὰ τοῦ Κοραχῆ, τοῦ Δούκα, τοῦ Κούμη, τοῦ Κομπητᾶ, τοῦ Φαρμακίδου καὶ ἀλλων ἔχοντες ἀνάγειρας. Απὸ τῆς ἀποκαταστάσεως δικαὶος τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῆς χρισταμαθείας τῶν Κ. Βυζαντίου καὶ Ραγκαβῆ, τὴν διπολινήν, καὶ ἀν δὲν εἶχεν ἐλλείψεις, ἐθαρύνθημεν βλέποντες ἀεννάδιος κατὰ μυριάδας ἀντιτύπων ἐκτυπουμένην ὑπὸ τοῦ Κ. Κορομηλᾶ μετὰ τῶν αὐτῶν ἀμαρτημάτων, δεύτερος ἡ τρίτος ἵσις ὁ Κ. Σοφοκλῆς ἔξεδμωκε μετὰ σχολίων ἐν Αθήναις Ἑλληνικὴ συγγραφέα. Αλλὰ φθόνος μηδείς! ἐρύθημα μὴ ἀναβήτω ἐπὶ τὰς παρειὰς τῶν ἡμετέρων φιλολόγων διέστι ὁ Κ. Σοφοκλῆς εἰναι Καππαδόκης, καὶ, ὡς γνωστόν, εξ Ἀνατολῶν τὸ φῶς.

